

Caput II.

§ 1.

Utrum Professio Simplex sit vera professio?

Quod jam in libr. 2. Cap. 1 § 1 et seqq. — *De Professis in genere* — in *Opere De Jure practico Regularium*, — diffuse notavimus, *ad INSTITUTA Votorum simplicium est conferendum*.

Siquidem *Professio Simplex*, sive *temporanea* ad annum, ad biennium, triennium, aut *perpetua*, non intelligitur, nisi a Profitente, tria emittantur *vota* — *obedientiae* scilicet *pau-pertatis* — et *castitatis*: quae important in *Professis* onera et privilegia, prout in singulis Articulis inferius videbimus.

Nunc disputandum — utrum *Professio simplex* sit vera *Professio*, ita ut illam emittentes, *realem*, *regularem* et *gravem* oblligationem contrahant, vel uti aliqui Doctores apud S. Congregationem, nescio quo consilio, *injuria deduxerunt levem importare obligationem*.

Sane — finito tempore formalis probatio-nis ad mentem S. Conc. Tridentini — *praevia*

exploratione Episcopi, vel alterius Superioris; praemissis spiritualibus exercitiis, Novitius, consueta solemnitate, coram Superiore, iisdem verbis ordinariam formulam emitit — *Deo vovens TRIA VOTA SIMPLICIA - obedientiae, paupertatis, et castitatis*, secundum praecepta Apostolica et Constitutiones electi *Instituti*; ad tempus, vel in perpetuum; eo modo, quo *Professi simplices* agunt cum ad *Professionem solemnem* ascendunt.

Iam vero si in *casu solemnis* Professionis veram contrahunt regularem obligationem; curnam *eam* non contrahunt in *casu simpliciis*? cum isti *eadem formula*, — uti notavimus — eadem vota, coram superioribus, consueta solemnitate emittunt? Professus tum in una, cum in altera specie vera *onera religiosa* sibi imponit; et *vera jura ac privilegia religiosa* sibi assumit — QUAMVIS CUM ILLIS CONDITIONIBUS, QUIBUS EOS OBLIGARE INTENDIT ECCLESIA — Ex. gr. — Ecclesia praecipit « ut *Professio solemnis* nunquam dispensari possit *quoad substantiam* »: contrarium vero praescribit *quoad Simplicem*. *Professio Solemnis*, juxta Ordinationes Apostolicas dirimit Matrimonium; *Professio simplex* impedimentum dirimens Matrimonium non inducit; et sic similia.

Idecirco — exceptis de jure excipiendis, et a jure reservatis — INSTITUTA votorum simplicium IURIDICE inspecta, sunt vera *Instituta religiosa*.

Habent reapse proprias et approbatas Constitutiones; finem determinatum; disciplinae regularis observantiam; a S. Sede eis data sunt onera; iisdem collata jura, honores, privilegia et exemptiones; vere efformant morales Sodalitates; verasque constituunt Communitates religiosas; ac de his Ecclesia in Scholis, Hospitalibus, missionibus utitur. Hinc plane constat *tria vota simplicia* « ad formam juris » *Deo Voventes* non sibi LEVEM imponunt obligationem, sed gravem, et regularem secundum Apostolicas constitutiones, et *leges proprii Instituti*.

EMUS Card. ARCHIEP. BONONIEN. sane — in suo *Catechismo Religioso per uso delle Monache e delle Suore edito Bononiae an. 1900 Cap. IV e seqq. — n. 40*, ait ad rem « la professione d « VOTI SEMPLICI... produce gli stessi effetti che « sono prodotti dalla professione DEI VOTI SO « LENNI.

N. 42. « La professione dei VOTI SEMPLICI per « petui obbliga per sempre il religioso, e religiosa all'osservanza dei voti: ed inoltre

« lega in maniera il Religioso all' Istituto,
« e l' Istituto al Religioso o Religiosa, che
« questo legame non può *sciogliersi* mai, nè
« per la sola volontà dell'Istituto, nè per la
« sola volontà del Religioso, nè per la vo-
« lontà di entrambi. (*sine Competenti Aucto-*
ritate).

« N. 47. I VOTI SEMPLICI NON DIFFERISCONO
« SOSTANZIALMENTE DAI VOTI SOLENNI, perchè sì
« gli uni, che gli altri obbligano la persona
« in faccia a Dio: ma la solennità aggiunge
« ai voti un valore estriuseco, proveniente dal-
« l'autorità della Chiesa» et nihil amplius: hoc
autem planum est.

Quid si Professio fuerit *temporanea*, et elapsum sit tempus votorum a Constitutione praefinitum?

Vel est iterum renovanda professio temporanea juxta formam primae professionis: vel si Postulans dignus reperiatur, ad vota *perpetua* admittendus est, ad mentem tamen *Instituti*: vel denique, si indignus, ejiciatur.

Quibus in genere praemissis, ad singulos articulos descendamus.

§ 2.

*Quid dicendum de voto obedientiae in Professis
Votorum Simplicium.*

Per votum obedientiae professus assumit obligationem obtemperandi praceptis legitimi superioris, in iis, quae pertinent directe, vel indirecte ad vitam instituti: idest ad observantiam votorum, et constitutionum. *Normae pro approbandis novis institutis. Cap. VII, n. 132.*

Ex quo capite professus pendet a suis superioribus; ita ut videatur suam abdicasse voluntatem.

Non potest sane deserere officium ad quod destinationem habuit, et marte proprio, alterum munus quocumque suscipere absque *superioris* licentia, qui habet facultatem concedendi Professo, sive intra sive extra conventum, omnia quae ei referuntur. Ideoque nec studiorum causa, *ex se*, Domum religiosam ipsi relinquere fas est; sed singula, duce superiore, adamussim adimplere debet: actus communictatis sollicite peragere: et si etiam ad missiones, ultra montes, ultra maria peragendas, sit designatus, cum difficultatibus quoque iti-

neris, et aliquando vitae periculo, non potest recusare mandatum: adeo ut si superior aliquid ei expresse praeciperet in virtute sanctae obedientiae, vel sub formali praecepto, ipse tenetur obligatione adimplendi dispositiones constitutionum, et superiorum eorumdem. *Normae cit.*, n. 135.

§ 3.

Quid de promovendis ad Sacros Ordines.

Relate ad Ordinationem etiam a propriis superioribus professi votorum simplicium dependentiam habent.

Etenim si qui ad Sacros Ordines promoveri postulant, a moderatoribus quisque suis proponuntur; *et servatis de jure servandis*, dimissorialibus muniti, Episcopum adeunt Dioecesis, in qua pia domus *Ordinandi* reperitur, vel quemcumque alium antistitem cum Sede Apostolica gratiam et communionem habentem, si Dioecesanus vel a sua sede abfuerit, vel Ordinationem non fuerit habiturus, juxta praecepta Clem. VIII, 15 Martii 1596: servato in reliquis, tum quoad illorum egressum ab instituto, tum quoad S. Theologiae curriculum, *Decreto Auctis admodum*, n. 11 et 111.

§ 4.

De voto Paupertatis.

Professi votorum simplicium per *votum simplex paupertatis*, renunciant juri licite disponendi de suis rebus; ideoque expediens est, ut omnes antequam vota emittant, de suis bonis, praesentibus atque futuris per testamentum libere disponant. *Normae, cit. n. 113 et seqq.* « Po-
« terunt tamen suorum bonorum retinere do-
« minium, ut ajunt, *radicale*: sed eis omnino
« interdicta est eorum administratio, et eorum
« erogatio atque usus: debent propterea ante
« professionem votorum simplicium, cedere pro
« tempore, quo in eodem votorum simplicium
« permanserint, *administrationem, usumfructum*
« *et usum*, quibus eis placuerit, ac etiam suo Or-
« dini, si illi pro eorum lubito existimaverint ». Ita praescripsit *Pius IX, in declarationibus super votis simplicibus 12 Ian. 1858, n. 9 – De jure pratico Regular*, n. 3, 1, pag. 181 et seqq. Idcirco quod est contra votum paupertatis, professis votorum simplicium agere licitum non est.

Non possunt sane, *ex se*, idest sine licentia competentis auctoritatis, munus *Tutoris* aut

Curatoris exercere, quamvis a consilio familiæ sint electi. Nequidem Paroeciae bona administrare, neque Beneficia ecclesiastica possidere, eorumque fructus percipere.

Quid vero dicendum, si eis post vota emissâ, industria sua aut intuitu Instituti, vel haereditate, aut alio quovis legitimo titulo, bona acquisierint.

Haec quoque sibi adscribere aut reservare non possunt; sed superiori omnia tradenda, et Domui, sunt incorporanda. *Clem. VIII, in Decret. gen. cit. § 2.* ita ut vi voti paupertatis, etiam in Institutis votorum simplicium omnia sint communitatis: ea tamen expressa conditione, quod superiores de rebus hujusmodi rectam individuis, ac justam faciant distributionem, ne ipsis necessaria deficiant.

Nihilominus — facta reservatione regressus super bonis — si ad saeculum professus votorum simplicium rite redierit, vel si adhuc perseverans, in Congregatione ex hac vita discesserit, tunc absque ulla declaratione, bona illis cedere videntur ad quos jure pertinebant. *Clem. XIV, in Const. Supremi Apostolatus.*

---

§ 5.

De Voto Castitatis.

Per votum castitatis, votorum simplicium professi adstringuntur etiam ad servandum coelibatum: et ex hoc titulo si quid contra castitatem committant, contra votum quoque agere videntur.

Hinc plane constat quantum Superiorum conscientia oneratur, si aliquid in re tam gravi, propter negligentiam ipsis concedant. Romani Pontifices sane Statuta Regularium approbantes, plures super hoc titulo leges imponunt, inter quas — *Clausuram* — et quanam ratione — quia ait *Clem. VIII, in decret. generali de reformatione Regularium* — omnis scandali et vagationis occasio tollatur — *Conventus Clausura perpetuo ac diligenter servetur.* Quae tamen si respiciat *Sodalitates Dioecesanas*, Episcopi super eas jura integra manent. *Institutis vero Pontificiis, Sedis Apostolicae* reservatur iurisdictio quoad directionem et dispensationem; et Episcopis tantum relinquitur potestas curandi, ut rite servetur, et quidquid in illam sive generalem, sive partialem irrepat vitii, cohibendi. Siquidem neminem praeterit, fre-

quentem et liberam conversationem, fructus plerumque gignere in honestos. Super quibus graviter oneratur conscientia *Magistri Novitiorum*, et superioris localis. *Clem. VIII, Cum ad Regularem disciplinam. De jure pratico Regular. 1, 2, 3, p. 103 et seqq.*

Caput III.

DE DISPENSATIONE, VEL DIMISSIONE VOTA SIMPLICIA PROFITENTIUM.

De hoc capite pertractantes, breviter-juridice, et clare-necessarium est, ut distinguamus *varias votorum simplicium species*; idest.

1. Vota simplicia in *Institutis Dioecesanis*.
2. Vota simplicia in *Institutis a S. Sede adprobatis*: sive *temporaneis*, sive *perpetuis*.
3. Vota simplicia a Summo Pontifice Pio Papa IX praescripta, et praemittenda *Votis Solemnibus*.

---

§ 1.

De Dioecesanis.

In Sodalitatibus *Dioecesanis*, episcopis facta est potestas professos dimittendi, votis perpetuis ac temporaneis remissis, *uno dempto* (ex auctoritate saltem propria) colendae perpetuo castitatis. *Const. Apost. CONDITAE p. 1. n. 8.*

Cum vero etiam in his habeantur et Mode-